

Marga Martínez Figueras

EL TRASLLAT I L'ESTADA A LA MODEL. TRASLLAT A LA MODEL

Quan els van traslladar cap a Barcelona, aquell dia davant de la presó hi havia molta gent. Es va fer una concentració de gent, jo aquell dia vaig venir de Barcelona, vaig ser-hi. I el que va ser maco, però també al mateix temps trist, va ser que quan sortia de la presó, la seva mare [del Jaume Sala] -que era una persona molt gran en aquells moments, era una persona de vuitanta i pico d'anys, una senyora gran, malalta, era una senyora que tenia asma i s'ho passava molt malament i estava bastant dèbil en aquells moments- però ella va voler ser a la porta de la presó el moment que sortia el seu fill, perquè no l'havia vist cap dia. I quan va sortir s'hi va voler acostar i el guàrdia civil amb *mala pata* [li va donar] cop de colze i "*usted márchese de aquí porque aquí no puede haber nadie*".

Jo sé que la vaig empentar per darrere i li vaig dir: "Es su hijo". Llavors aquell home va reaccionar i va dir: "Vale, pues un momento", i va deixar acostar la seva mare. Vull dir que va ser un moment maco, però al mateix temps també va ser tens i emotiu.